

Sygnatura akt I C 836/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 28 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Barbara Polak**

Protokolant Grażyna Janiszyn

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2014r. w Oleśnicy sprawy

przy udziale stron:

powód **Z. K.**

pozwany (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **Asekuracja towarzystwo (...) S.A.**

w W. na rzecz powoda **Z. K.** kwotę **1.600,00 (jeden tysiąc sześćset 00/100) złotych** wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 21.04.2013r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.134,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 851,34 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych na biegłego sądowego.

Z.

- kal 21 dni

28.04.2014r.

Sygn. akt I C 836/12

UZASADNIENIE

Powód Z. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej – (...) S.A. – kwoty łącznie 1.600,00 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 21.04.2012 r. do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia zgodnie z art. 445 § 1 k.c. oraz tytułem zwrotu kosztów zniszczonych rzeczy osobistych, a także kosztów procesu według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego z uwzględnieniem kwoty 34,00 zł tytułem uiszczonych opłat skarbowych od pełnomocnictw w sprawie.

Uzasadniając powyższe żądanie powód podnosił, że został poszkodowany w wypadku drogowym, który miał miejsce dnia 07.09.2011 r. w O. przy ulicy (...). Sprawcą zdarzenia był M. Z., kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), który posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej. M. Z. nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i potracił powoda. Sprawca zdarzenia przyznał się do winy, podpisując w tej sprawie oświadczenie. W wyniku zdarzenia powód doznał licznych otarć naskórka w okolicy goleni, kolana lewego i biodra lewego, które skutkują ranami w miejscu otarć i dolegliwościami bólowymi. Bezpośrednio z miejsca wypadku powód udał się do Zespołu (...) w W. Z., gdzie wykonano niezbędne badania diagnostyczne, opatrzone rany, oczyszczono je i założono opatrunki. Powód

opuścił placówkę z zaleceniem wdrożenia farmakoterapii oraz kontroli w POZ. Zgodnie z powyższymi zaleceniami powód kontynuował leczenie w Poradni Lekarza Rodzinnego. Podczas kolejnych wizyt lekarskich rany po otarciach naskórka były poddawane regularnej kontroli, powód stosował także leki przeciwbólowe oraz leki do przemywania ran.

Strona pozwana (...) S.A.

z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana stwierdziła, że przyjęła odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 07.09.2011 r., w którym powód doznał szkody. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego powodowi została wypłacona kwota w wysokości 800,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwota 100,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i dojazdów pozostających w związku z zaistniałym wypadkiem. Jednocześnie strona pozwana wskazała, że nie widzi podstaw do wypłacenia powodowi zadośćuczynienia w żądanej przez niego wysokości, gdyż powód w żaden sposób nie wykazał, żadnych okoliczności, które by za tym przemawiały. Wyliczał jedynie urazy, których doznał – co zresztą jest między stronami bezsporne. Powód nie wskazał także na żadne negatywne następstwa wypadku, które mogłyby wystąpić w przyszłości. Zdaniem strony pozwanej twierdzenia powoda, iż po wypadku nie wrócił do pełnej sprawności fizycznej i musiał zrezygnować z uprawiania sportów siłowych mają subiektywny charakter i nie zostały poparte żadnymi dowodami, podobnie jak twierdzenia jakoby udział w wypadku pozostawił ślad na zdrowiu psychicznym powoda. Zdaniem strony pozwanej urazy doznane w wyniku wypadku drogowego nie mają charakteru długotrwałego i nie będą rzutować na zdrowie powoda w przyszłości. Leczenie powoda trwało niewiele ponad miesiąc, co przesądza o przemijającym charakterze doznanego uszczerbku. Z ostrożności procesowej strona pozwana zakwestionowała żądanie przez powoda odsetek od kwoty zadośćuczynienia od dnia 21.04.2012 r. W ocenie strony pozwanej odsetki od kwoty zadośćuczynienia powinny być zasądzone od dnia wyrokowania, co znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych. Żądanie przez powoda kwoty 100,00 zł tytułem zwrotu kosztów zniszczonych rzeczy osobistych strona pozwana uznała za całkowicie bezzasadne, jako niepozostające w związku przyczynowo – skutkowym z doznaną szkodą oraz jako nieudowodnione.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 07.09.2011 r. w O. przy ul. (...) kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...). M. Z. nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i potracił powoda.

Sprawca zdarzenia M. Z. posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej – numer polisy (...).

/dowód:

okoliczność bezsporna

W wyniku uderzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci m.in. licznych otarć naskórka w okolicy obu goleni, otarć naskórka w okolicy kolana i biodra lewego, które to urazy skutkowały ranami w miejscu otarć i dolegliwościami bólowymi. Bezpośrednio z miejsca wypadku powód udał się do Zespołu (...) w W. Z., gdzie wykonano niezbędne badania diagnostyczne, opatrzone rany, oczyszczono je i założono opatrunki.

/dowód:

zeznania powoda

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 07.09.2011 r.

Strona pozwana przyznała powodowi decyzją z dnia 19.01.2012 r. – 800,00 zł tytułem zadośćuczynienia, 50,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz 50,00 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów.

/dowód:

decyzja (...) S.A. – k. 86;

W sprawie została opracowana przez biegłych neurochirurga dr. H. A. (1) i chirurga - ortopedę dr. M. J. (1), opinia z dnia 15.05.2013 r., na okoliczność zakresu obrażeń, jakich doznał powód w wyniku wypadku z dnia 07.09.2011 r. związanego z nim uszczerbku na zdrowiu i rokowań na przyszłość.

Biegli w oparciu o badanie powoda, stwierdzili u niego stan po wypadku z dnia 07.09.2011 r. z urazem biodra lewego, kolana lewego i obu podudzi, bez utraty przytomności. Biegli ocenili uszczerbek na zdrowiu pozwanego związany z przedmiotowym wypadkiem na łącznie 2%, na które składa się stan po potłuczeniu obu podudzi, z drobnymi bliznami i pobołewniami po dłuższym chodzeniu i na zmianę pogody – 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu oraz zespół nerwicy psychosomatyczny, głównie związany ze schorzeniami ogólnymi, z niewielką komponentą pourazową – 0% uszczerbku na zdrowiu. Skutki wyżej wymienionych urazów uległy zdaniem biegłych prawie całkowitemu wyleczeniu a utrzymujące się w dalszym ciągu niewielkie dolegliwości powinny ustąpić w czasie kilku miesięcy.

/dowód:

opinia biegłych dr H. A. i dr M. J. – k. 60 – 62;

Sąd zważył:

Bezspornym było w sprawie, iż strona pozwana ponosi odpowiedzialność w związku ze zdarzeniem z dnia 07.09.2011r., a podstawą jej odpowiedzialności jest art. 436 § 1 kc. Powód domagał się zapłaty przez stronę pozwaną na jego rzecz dalszego zadośćuczynienia w myśl art. 445 kc, a nadto kosztów utraconych w wyniku wypadku rzeczy.

W orzecznictwie ugruntował się aprobowany przez piśmiennictwo pogląd opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. zadośćuczynienia pieniężnego, tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 1968r., I PR 175/68, OSNCP 1969, nr 2, poz. 37, oraz uchwałę pełnego składu Izby cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973r, III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145). O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien zdecydować rozmiar doznanej krzywdy, tj. stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, wiek osoby pokrzywdzonej, nieodwracalność następstw wypadku i inne podobne okoliczności. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że Sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Podkreśla się jednak, że ocena Sądu w tym zakresie powinna opierać się na całokształcie okoliczności sprawy. Dlatego też konfrontacja danego przypadku z innymi może dać jedynie orientacyjne wskazówki, co do poziomu odpowiedniego zadośćuczynienia. Kierowanie się przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia sumami zasądzanymi z tego tytułu w innych sprawach może tylko zapobiec powstawaniu rażących dysproporcji w podobnych sprawach. Trzeba też pamiętać, że w każdej sprawie występują szczególne, właściwe tylko dla niej okoliczności faktyczne. Zaś natężenie doznanych krzywd zależy od indywidualnych cech poszkodowanego.

Ustalony procent trwałego (długotrwałego) uszczerbku na zdrowiu jest zatem jedynie elementem pomocniczym dla takiej oceny – i w praktyce orzeczniczej często (w typowych przypadkach) przyjmuje się, że 1% takiego uszczerbku daje podstawy do przyjęcia zadośćuczynienia w przedziale od 1.500 ÷ 2.500zł.

W okolicznościach niniejszej sprawy, wskazać należy, że u powoda ustalono długotrwały ale nie trwały uszczerbek na zdrowiu. Na wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia wpływa również fakt, iż jest on osobą starszą a co za tym idzie skutki urazów są w jego przypadku bardziej dolegliwe i powodują, iż nasilają się negatywne skutki innych schorzeń i dolegliwości. Powód nadal odczuwa skutki wypadku z 07.09.2011 r. przede wszystkim poprzez uczucie bólu, a także niepokoju związanego z poruszaniem się po przejściu dla pieszych. Wypadek, a następnie jego następstwa ograniczyły też dotychczasową aktywność życiową powoda, który od czasu wypadku czuje się źle ma

kłopoty z chodzeniem i odczuwa dolegliwości bólowe. Ze względu na dolegliwości bólowe zmuszony był także do zaprzestania uprawiania sportu, który od 40 lat regularnie uprawiał.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym opinia biegłych jak też zeznania samego powoda pozwalały na uznanie, że rozmiar cierpień powoda w następstwie zdarzenia z dnia 07.09.2011 r. nie został uwzględniony w całości przez stronę pozwaną.

Opracowana w sprawie opinia przez biegłych sądowych dr. H. A. (1) i dr. M. J. (1) jednoznacznie pozwoliła na ustalenie istnienia związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy wypadkiem komunikacyjnym, jakiemu uległ powód w dniu 07.09.2011 r. i doznanymi w jego wyniku urazami fizycznymi. Biegli po wywiadzie chorobowym oraz po przeprowadzonym badaniu, zdiagnozowali

u powodastan po potłuczeniu obu podudzi, z drobnymi bliznami i pobolewniami po dłuższym chodzeniu i na zmianę pogody i stwierdzili wystąpienie u pozwanego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2%. Stwierdzony uszczerbek

na zdrowiu powoda, ustalony został w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.2002 r. o szczegółowych zasadach orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybie postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowaniu o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. nr 234 poz. 1974)

i załącznik do niego: Ocena procentowa stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Do wyżej wymienionej opinii strony nie złożyły zastrzeżeń.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało zatem przyjąć, że należne zadośćuczynienie winno w okolicznościach niniejszej sprawy wynosić 2.400,00zł. Skoro powód otrzymał już 800,00zł, to zasadnym było uwzględnienie powództwa i zasądzenie na rzecz powoda kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy zadośćuczynieniem należnym a już wypłaconym przez stronę pozwaną tj. kwotę 1.600,00 zł. Zasądzona kwota w ocenie Sądu odzwierciedla tak czas trwania rekonwalescencji jak też doznane obrażenia – i uznać ją w tej sytuacji faktycznej należy za odpowiednią.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 k.p.c.

W odniesieniu do kwot zasądzonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków poniesionych na opinię biegłego, wskazać należy, iż Sąd zasądził je biorąc pod uwagę kwotę 851,34 zł, która pozostała do rozliczenia tytułem wydatków na opinię biegłych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 83 ust. 1 i 2 u.k.s.c. orzeczono jak w pkt II i III sentencji.